

всесиленъ духовенъ владѣтель, а не ничтоженъ пѣнникъ на една жена.

— Жозе, рече Арбуезъ, ако да бѣхъ царь, направилъ та быхъ мой първый министръ.

— Първыйтъ министръ билъ бы първый пѣнникъ на Ваше Величество, отговори любимецътъ.

— Да бѫде прочее! нека укротимъ възстаніята на неукротимата тѣзи пѣль, нека бѫдемъ силни за да господствувамъ. Една жена! Шо е жена? Шо значи ако тя са нарича Долора или Павлина? Каква разлика, ако тя бѫде дъщеря на единъ испанскій грандъ или на най-послѣднія Андалузскій цаганинъ? Найподиръ жената не е друго освѣнъ една ничтожна игралка недостойна за вниманието на единъ мажъ.

— Безъ сумнѣніе, рече Жозе като настърхнѣ при името Павлина, жената не е достойна да са занимае съ нея Ваше Преосвещенство повече отъ една минута. Да гледа човѣкъ на жената инакъ освѣнъ като на играло или като на пѣнница, било бы голѣмо безуміе. И тъй утрѣ, Преосвещеній, утрѣ не поѣсно, ще докарате ли предъ съдовището опасната онзи калугеръ?

— Да, утрѣ; не ли предлѣжи да покровителствуувамъ интересите на Римъ? Опасните тѣзи свещеници проповѣдатъ на народа свобода, претѣлкуватъ свещенното Евангелие. Іисусъ Христосъ рече: «Дайте Кесаревото на Кесара, и Божието, на Бога.» А Реформаторътъ говорятъ противното: «Отнемете властъта на Папата, която е зелъ отъ Бога.» Десетъ калугери като Жуана д'Авила сѫ доста да подигнатъ цѣла Испания и да съборятъ инквизиціята.

— Ваше Преосвещенство сте утрудени, рече Жозе; подиръ толкови работа имате нужда отъ почивка.

— И ты сѫщо, бѣдный мой Жозе, рече Арбуезъ като тури рѣка на пламнѣлото чело на любимеца си. Нека си